O. platio

n158/68
GRADSKA BIBLIOTEKA
„JURAJ ŠIŽGORIĆ"
ŠIBENIK
NAUČNI ODSJEK

Tribuna

POŠTARINA PLACENA U GOTOVU
Mali oglasnik 10 riječi D.3.50 svaka daljnja 25 p.
Priopćeno po retku D 10 — Plativo i tuživo u Šibeniku

IZLAZI SVAKOG DRUGOG DANA U JUTRO OSIM NEĐELJE
Uredništvo i uprava u Tiskari E. Vitaliani i Sin Šibenik, Ul. Episkopa Milaša
Izdavač Hamilkar Vitaliani — Telefon br 47 — Odgov. urednik Mirko Miličić

POJEDINI BROJ STOJI DINARA 1.—
Pretplata mjesečno Din 12.- Inostranstvo Din 20
Čekovni rač. Zagreb 38.114 - UKOPISI SE NE VRAĆAJU.

GODINA IV — ŠIBENIK – 11 FEBRUARA, 1936 — SPLIT — BROJ 330

Još jedan karakterističan dokumenat o radu i značaju

Don Frane Bulića

Prof. univerziteta Dr. *Viktor Novak* napisao je u *„Jugoslov. istoris. časopisu"* (god. I. sv. 3 4, str. 280—312) pod naslovom: „Nastojanja Don Frane Bulića oko izdavanja istorije jugoslovenske istočne i zapadne crkve", veoma zanimiv istorijat, jednoga pothvata, najljepših istoričko-naučnih zahtjeva, kakova ne imađasmo otkada se naši — uopće jugoslav. istorici — bave istorijom. Ta studija Dr. V. Novaka, u malo rekavši, predočuje nam jasno, objektivno i koncizno ovo: god. 1921 don Frano je uložio svoj auktoritet, svoj trud, svu svoju neiscrpivu duševnu energiju, da u zajednici sa jednim stranim stručnjakom (D. G. Morinom) i sa hrvatskim, srpskim i slovenačkim istoricima (Šišićem, Stanojevićem, Hauptmannom, Grivcem, Ćorovićem, Novakom itd.) podigne našu istoriju na svjetski „niveau", zamašnim trudom progresivnog razvitka te znanosti. Bulić je zasnovao i htjede da tiska *novo i obnovljeno* djelo *„Illyricum sacrum"* (koje od godine 1751—1819 u Veneciji bijaše naštampano u 8 velikih folio svezaka), a napisaše ga talij. učenjaci: Farlati, Riceputi, Coleti. To djelo trebalo je upotpuniti, proširiti — jednom riječi — napisati *istoriju Hristove crkve na Balkanu, od dolaska Slavena u ove krajeve — pa do današnjih vremena!* Evo samo nekoliko naslova iz programa tog djela: Hrišćanstvo od dolaska Slavena na Balkan do IX v.; Doba sv. Ćirila i Metoda; Hrišćanstvo od X-v. do 1054; Hrišćanstvo od 1054 do 1198; Pravoslavlje u nemanjićskoj državi; Pravosl. i katolička crkva u Bosni do propasti Bosne; Dalmacija i Dubrovnik; Hrvatska, Slavonija i juž. Ugarska; Bogomili; Mnoštvo katoličko i pravoslavno itd. Po tim samim napisima vidi se važnost i opsežnost tog monumentalno zasnovanog istoričkog djela!

Na predlog prof. univer. Stanojevića, jednodušno bijaše sastavljen odbor: predsjednik Don Frane Bulić, potpred. Stanojević, II. potpredsj. Dr. F. Kovačić, tajnik Dr. V. Novák, blagajnik prof. Dr. V. Ćorović; ostali članovi bijahu prof Vj. Klaić, F. Šišić, Dr. Jelinić, Mgr. S. Rittig; pa odbori u Beogradu, Ljubljani, Djakovu itd. mahom prvaci u našoj istorijskoj znanosti; a iz inostranstva bijahu zamoljeni za suradnju istorici: Duchesne, Zeiller, Vasiljev, Lebedjev itd.

Sama spomenuta imena — jamčila su solidarnost pothvata i — što je glavno — uspjeh jednog *književnog, epohalnog djela*, kojim bi mlada Jugoslavija, u učenjačkom svijetu Evrope, zadobila zavidno mjesto! No što se dogodi ?! Kad je dični i plemeniti Bulić sve pripremio i oko *sebe* okupio *najspremnija* pera jugoslovenskih istorika, trebaše da se stvori fond novčani, i to za *nabavu znanstvenih djela*, kojih naše biblioteke u Zagrebu, Beogradu ili Ljubljani ne imađahu, pa ih trebaše u inozemstvu kupiti. Odlučni Bulić, zanesen i pomlađen (bilo mu je već 75 god!) velikom idejom ostvarenja svoje koncepcije, obraća se Ministru prosvjete pismom (7 II 1921) za potporu, i to najviše za onoga stranca-učenjaka, Morina i za potrebna djela istorička; obraća se Jugoslovenskom episkopatu — katoličke i pravoslavne crkve, moli, kumi zaklinje..... Što bih duljio? Radilo se o potpori nekih 40 ili 60 tisuća dinara!! Ali! Ko hoće da vidi — a i da upamti — kakovi su naši, kada se radi o neč mu veliku — u duhovnom smislu — neka pročita studiju Dr. V. Novaka! Otvoriće mu se oči!

Pomoć od Ministarstva i od Jugoslovenskih episkopata — nije se *ni uputila*, a kamoli — *došla*! Učenjak Morin ne bi se čime imao ni povratiti kući, da mu nije milostiva ruka Mgs. Rittiga udijelila 1000 Din.! I „Illyricum sacrum" san, divni san, velikog Bulića, ostade gdje bijaše 1819!! Don Frano otide među bolje.... Njegovi saradnici ustrajno rade na području naše istorije, a Bog zna, hoće li se ikada više Don Franina velika koncepcija ostvariti.? Don Frano je mrtav!! M cene *Strosmajera* nema više!!

No — uz ovaj kratki moj, i letimični, prikaz radnje g. Dr. Novaka, mislim da smijem reći nešto što držim da je savremeno, a tiče se velikog našeg Don Frane.

Prvo, nije li bilo mnogo bolje, da budu pomogli oni, koji su mogli, don Frani novčano — da ostvari on, svoj valjda najveći ideal za života, da *jugoslavensku (dviju crkava) istoriju, dakle kršćansku istoriju*, s pomoću prvih stručnjaka, napiše — kakove valjda nema ni savremena Evropa, negoli — što mu *mrtvu* — podigoše spomenik?! Nije li, slavni Don Frane pretrpio najveće *razočaranje*, kada je doživio: da mukom pređoše — naprosto *prezreše* — njegovu uzvišenu, plemenitu zamisao — kao *svećenika* i kao *učenjaka* i kao — smijem reći! — *Jugoslovena!* Što će mu *mrtvu* spomenik, kada, za života njegova, ne htjedoše mu pomoći, ne njemu — već nauci — istoriji — jugoslavenskoj? Što će mu nečiji panegirici — poslije smrti, kada mu, dok bijaše živ, dušu ucvijeliše?! Dā, ucvijeliše!

Navešću samo nekoliko redaka iz Bulićeva pisma upućena ondašnjem Min. prosvjete da vidimo kako je Don Frano htio svojoj mladoj državi da koristi svojim kulturnim pregalaštvom. „Mlada naša Država, koja mora da kroči naprijed u svakom pogledu, ne smije u ovomu kulturnomu (popravljenom i popunjenom II izdanju Illyr. sacrum) izostati. Ne smije dozvoliti ni mirnim okom gledati, da nas inostranci znanstveno osvajaju: nismo mi za Zapad kakva balkanska kolonija. U državi od 12 milijona stanovnika, naći će se dobrih pregaoca na ovom polju, okolo kojih će se okupljati mlađi naraštaj, ovaj treba gojiti." (op. cit. str. 290).

„Teška politička previranja bacila su u zasenak ovakvu jednu idealističku akciju. Tako je Don Frano Bulić bio sve više razočaran, jer sa merodavne vladine kao i crkvene strane nije stizalo ni otkuda pomoći." Tako veli g. Novak (str. 309), pa — pri svršetku radnje — ističe: „Označio sam akciju D. F Bulića za naše političke i kulturne odnošaje kao jednu sasvim neobičnu i nadasve smionu, koja je imala dā iza vekova nađe oko jednoga istoga posla dva tako rastavljena svijeta, pravoslavce i katolike, na zajedničkoj izgradnji jednoga djela crkvene istorije. Jedna silna i neobuzdana vjera u oživotvorenje toga plana prenijela je inicijatora D. Fr. Bulića preko sviju efemernih i sitničavih zapreka..... Ali, i vlada i episkopat, obeju crkvi bili su zauzeti odviše svojim ličnim i savremenijim problemima nego što je prošlost i istina o toj prošlosti." — Sapienti sat!—

Dr. V. Novak — u kratkom razmaku — dao nam je dvije odlične radnje: monografiju o *N. Nodilu* i ovaj karakteristični dokumenat o veličini duha, o smjelim koncepcijama i pregalaštvu, a ujedno o značaju *D. Fr. Bulića*, kao učenjaka i čovjeka. Mi iz Dalmacije, koji se ponosimo s našim velikim ljudima, sa ove siromašne goleti, ali goleti koja je dala Hrvatskoj i Srbiji i Jugoslaviji, a i cijelom Slavenstvu odličnih pretstavnika uma i srcá, poštenja i karaktera, znánosti i umjetnosti, a nada sve jugoslavenske svijesti i tradicionalne težnje i stremljenja za jugoslavenskim državnim jedinstvom: mi smo zahvalni g. Dr. V. Novaku na njegovu istoričkom, objektivnom, otvorenom, i s osobitom ljubavlju pisanom, savremenom književnom radu, osobito **danas**, kada se veliki i slavni sinovi **Dalmacije**, s izvjesne strane, naprosto, **iskrivljivanjem** istorije — ponizuju!

Moja bi iskrena želja bila, da g. prof. Dr. V. Novak napiše **„Kulturnu i političku povijest Dalmacije od dalmatin. preporoda 60 tih god. do danas!"**

Dr. Mirko Perković

Talijanska štampa o privrednoj nezavisnosti Italije

Rim, 11. Većina [illegible] svojih listova ističe da [illegible] privredne sankcije [illegible] pogođ [illegible] države kojih provode, neg [illegible] Italija je uspjela da se djelomičano i sama pomaže potenciranim eksploatiranjem svojih proizvoda. Tako se danas podeseterostručilo dobivanje željeza na Elbi, ugljena u Istri, sumpora i bakra na Siciliji, nafte u Albaniji, a u posljednje vrijeme uspjelo je talijanskoj industriji vještačkim načinom dobivati benzin i jutu.

Giornale d'Italia ističe da su zbog sankcija najjače pogođene Jugoslavija, Engleska i Francuska, te da Italija danas najviše uvozi iz Njemačke, Austrije i Mađarske. Nova tržišta koja su u Italiji otvorena ovim potonjim državama ostat će trajno njihova, jer, veli list, kad prestanu sankcije Italija neće zaboraviti, koje su joj evropske države u današnjem času najviše zla željele...

SLIKA SA ZIMSKE OLIMPIADE

Führer otvara IV. zimske olimpijske igre

Norveška protiv sankcija

Oslo, 11. Dnevno se održavaju zborovi i konferencije protiv sankcija. Norveška parobrodarska društva silno su uznemirena zbog vijesti koje stižu iz Ženeve o mogućnosti petrolejskih sankcija. S tim u vezi sinoć su posebne delegacije najvećih parobrodarskih društava, kao i izaslanstva pomoraca posjetili ministra inostranih posala moleći ga da u ime narodnih interesa Norveška ne sudjeluje u poštrenju sankcija protiv Italije, jer će time silno stradati norveška privreda i pomorstvo.

Repatriacija ratnih zarobljenika

Assuncion 11. Danas će parlamenti Bolivije i Paraguaja ratificirati ugovor o miru i o izmjeni ratnih zarobljenika. Ugovor je sklopljen kako je poznato 21 I. o. g.

širite »TRIBUNU«

Sir Samuel Hoare ulazi opet u vladu

London, 11. Jučer je iznenada stigao u London bivši ministar vânjskih posala sir Hoare. Njegovu dolasku se pripisuje v lika političkа važnost, jer izgleda da će on ući u sadašnji kabinet, u kome bi zamjenio sadašnjeg ministra vojnog, koji se kani povući.

Učešće sir Hoare-a u današnjoj vladi značit će pomirljivije držanje Engleske prema Italiji i pobjedu one struje koja teži za kompromisnim riješenjem talijansko-abesinskog sukobâ.

Poginuo sin de Valere

Dublin 11. Jučer je na jednoj jahačoj utakmici pao s konjâ i smrtno nastradao jedini sin pretsjednika slobodne Irske države de Valere.

Fond »Tribune«

„Tribuna“ do koji dan ulazi u četvrtu godinu svog izlaženja.

Dok njeni materijalni bilans pokazuje „minus“ njen je moralni bilans veliki: ona je ostala nezavisan list određene ideologije. Nikome i ničemu za ljubav ona nije s tog puta skrenula.

Ona se je za sve to vrijeme održavala pretplatom jednog dijela svojih čitalaca, uz velike žrtve njenih osnivača, koji su morali da održe borbu s raznim teškoćama i neprijatnostima.

Svima prijateljima „Tribune“ mora biti jasno, da je za vršenje njenog zaista teškog zadatka potrebno da bude oslobođena od ovakvih mučnih pitanja, koja njene nosioce i suviše iscrpljuju.

Kako radi pomanjkanja potrebnih novčanih sredstava dolazi u pitanje dalnje izdavanje „Tribune“ njeni nosioci, da bi je održali i dalje u životu, osnivaju posebni fond Tribune i apeluju na patriotizam prijatelja „Tribune“ za pripomoć u korist toga fonda putem dobrovoljnih priloga kao i naročito povodom radosnih i žalosnih obiteljskih događaja.

Imena darovatelja bit će objavljena u „Tribuni“.

Gajimo tvrdu nadu, da će svi oni, koji se slažu s političkim pravcem „Tribune“, doprinijeti njenom osnaženju.

KRAVATU NAJMODERNIJU
kod „TRIKOTAŽE“ DIZDAR ☞
ŠIBENIK — KNIN

Prodaje se razno pokućstvo.
Traži se mali stân.
Dućan na boljem prometnom položaju traži se.
Obratiti se u redakciji.

Ribarstvo Sjeverne Dalmacije

(nastavak) 3.

Prema specijalnoj ribarskoj statistici uhvaćeno je bilo gera na području sjeverne Dalmacije preko 300.000 kg. Ove godine lov je znatno spao. Na istom prostoru uhvaćeno je tek oko polovine samo 150.000 kg. Lov je spao, jer u zadnje vrijeme ove ribe sve to više nestaje, pošto se neracionalno hvatala. Ribari su ovu ribu hvatali u masama sa mrežama zvanim „buškavica“ i to na brakovima gdje se je ona sakupljala radi mriještenja. Pomorska Uprava prošle godine naredbenim putem potpuno je zabranila uporabu ovih vrsta mreža, te ovlastila sve organe vlasti da mogu ovaj alât kao i ribu s njime ulovljenu plijeniti i uništavati. Radi ove zabrâne lov gerâ je spao, âli je to ipak od koristi za njen rasplod i daljnje množenje. Najviše gera je uhvaćeno u mjesecima januaru, februaru, martu i decembru, nešto oko 25.000 kg. mjesečno, dok u ljetnim mjesecima jako malo iligništa. Gera se ove godine prodavalâ po cijeni od 3—4 po kilogramu.

Najbolja lovina bila je u mjesecima maju, junu i septembru, i to u maju uhvaćeno je 400.000 kg. razne ribe u vrijednosti 1,129.000 dinara, u junu 317.000 kg. sa 1,112.640 dinara, â u septembru 231.000 kg. sa 707.000 dinara. Ovdje je najviše uhvaćeno tako zvane plave ribe ili ribe selice, u koju se ubrajaju: sardele, skuši, plavice ·lokarde, šnjuri, inčuni-brgljuni, igle i papaline. U ribe selice spadaju takodjer tunji i srodna riba, kao lice, luci trupi i palamide. — Tunja i srodne ribe uhvaćeno je tekom godine 1935 na ovome području oko 21.500 kg. vrijednost 230.000 dinara. Lovom tunjâ i srodne ribe najviše su se bavili ribari iz Šibenika, Krapnja, Rogoznice, Ista, Sali i Novigrada, dok ribâri iz Kali posjeduju najmodernije mreže plivarice za lov te vrsti ribe.

Medju plemenitom ribom bili su ubrojeni cipli i jegulje. Cipalâ ulovljeno je oko 20.000 kg. sa vrijednošću od preko 200.000 dinara. Ova ribâ bila je većinom potrošena u unutrašnjosti države, jer je mogla snositi prevozne troškove. Nije bilo dimljenih ni osušenih cipala. Ciple se hvatalo najviše sa zagradnim mrežama i ciplarama. Najbolja lovina bila je na ušćima rijeke Zrmanje i Krke. Lov jegulja nije bio razvijen. Naravno ovdje ne ulazi produkcija (proizvod) Vranjskog jezera.

Lovom raka bavili su se ribari iz Žirja, Rogoznice te nekoji iz Sali. Lov raka opadâ pošto se je nerâcionalno lovio. Pomorska uprava izdala je više odredaba s kojim reguliše i dozvoljava predjele za lov raka. Najbolja lovišta nalaze se ispod Rogoznice i Žirja, te u Krunskom otočju. Škanapa nije bilo prošle godine do li samo oko 400 kg. i to uhvaćeni koćom. Jastozi su se prodavali po cijeni koju su diktirali trgovci, tako da je ribaru rijetko kadâ bilo plaćeno preko 20 dinara kilogrâm. Raci su lovljeni najviše sa mrežama zvanim „sklatare“ i vršama.

Ljetne plave ribe prerâdjeno je bilo u solju okolo 600.000 kg. dok u ulju samo 30.000 kg. Konservisanje u ulju obavljale su tvornice Sali i Rogoznica, dok soljenje ribe- sardela obavljali su tvornice i ribari. Slanâ riba bila je sva prodana uz cijenu oko 3 dinâra i to većim dijelom samim tvornicama, a nešto izvezeno za inostranstvo i to: Čehoslovačku 30.000 (tridesethiljada), a za Italiju oko 30 hiljada kg. Konservisanu ribu u ulju izvažaće tvornice u sjeverne krajeve.

(slijedi)

Slike sa zimske olimpiade

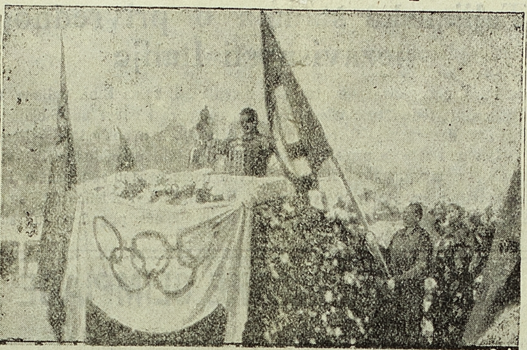

Njemački ski majstor Vili Bogner izgovara olimpijsku zakletvu

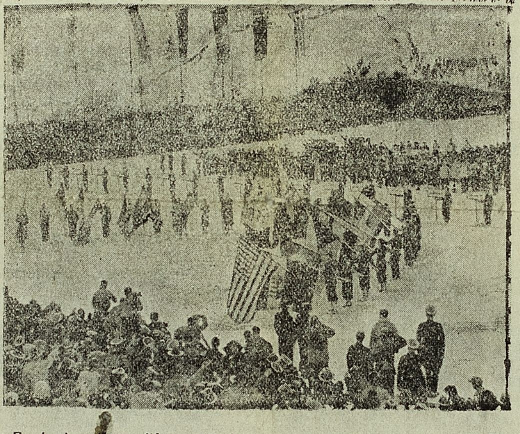

Zastavè svih nacija spuštaju se prigodom olimpijske zakletve

OGLAS LICITACIJE

Kod Banovinske Bolnice u Šibeniku održaće se dana 3 marta 1936 u 11 sati prije podne prva ofertalna licitacija za nabavku kamenog ugljena i drva za gorivo za vrijeme od 1 aprila 1936 do 31 marta 1937 godine. Za potanje informacije mogu zanimanici da se obrate ekonomatu bolnice za vrijeme uredovnih satova.

Upravnik bolnice: Dr Machiedo

Znamenite riječi i značajne izjave o Jugoslovenstvu i Nar. jedinstvu

(Nastavak)

21. Gospodo odaslanici! Vaš odlazak u ime Narodnoga Veća Slovenaca, Hrvata i Srba, dostojnoga predstavnika široke naše narodne misli, i Vaše saopštenje njegove misli, i Vaše saopštenje njegove istorijske odluke od 24. novembra, kojom se proglašava državno ujedinjenje svega naroda i sve naše mile, namučene, ali slavne otadžbine, ispunilo me dubokom radošću. — Primajući to saopštenje, uveren sam, da ovim činom ispunjavam svoju vladalačku dužnost, jer njim samo privodim konačno u delo ono, što su najbolji sinovi naše krvi, sve tri vere, sva tri imena, s obje strane Dunava, Save i Drine, počeli pripremati još za vlade blažene uspomene moga deda Kneza Aleksandra I i Kneza Mihajla Ono, što odgovarara željama i pogledima moga naroda, te u ime Njegova Veličanstva Petra I proglašavam ujedinjenje Srbije za zemljama nezavisne Slovenaca, Hrvata i Srba u jedinstveno Kraljevstvo Srba, Hrvata i Slovenaža. (Iz Manifesta 1. decembra 1918. kojim je Regent Aleksandar proglasio Ujedinjenje Kraljevine Srba, Hrvata i Slovenaca).

——

22. Ah! da b' uvjek jakno sade
Živio miran i slobodan,
Dubrovniče b' jeli grade
Slavan sv'jetu nebu ugodan;

Krune Ugarske veći dio,
Svu Bosansku kraljevinu
I gdi'e Herceg gospodio
Vlast poda se turska ukinu;

Još sred usta ljuta zmaja,
I nokata b'jesna lava,
Oko tebe s oba kraja
Slovinska je sva država.

(Pjesma Ivana-Frane Gundulića (1588-1638) Dubrovniku. „Slovinac“ 1. VII. 1878 br. 5. str. 36)

——

23. Čuveni istorik Ivan Lucić 1666 u svome djelu »O državi Dalmaciji i Hrvatskoj u šest knjiga u prvoj knjizi, od prve do pete glave, raspravlja o Iliriku i o njegovom prostiranju u staro rimsko doba, na kojem su se onda u srednjem vijeku naselili Južni Sloveni. U XII glavi govori Lucić o dalmatinskim, hrvatskim i srpskim oblastima i njihovim granicama, ukazujući na njihovo jedinstvo. (Rački Fr. Povjestnik Ivan Lucić, Trogiranin. „Rad“ XLIX. Zagreb. 1879. str. 99.)

——

24. Nakon njemačkog apsolutizma (1861) Hrvatski je sabor uzakonio da se naš narodni jezik uvede u javni život. Predlagač o tome, da se narodni jezik uvede kao zvanični, bio je Kukuljević, on je predlagao, da se jezik nazove hrvatsko-srpskim, jer tim jezikom govore Hrvati i Srbi. Ovu je argumentaciju većina sabora smatrala kao nepravilnu, *to je naš jezik uzakonjen pod nazivom jugoslovenski.* (Dr. M. Radošević. Osnovi savremene Jugoslavije str. 91.)

——

25. Svi ovi narodi (slovenski) ne mogu se lasno među sobom razumevati. Prosti Srbin i Bulgarin potrebuju najmanje tri meseoa da su među sami Rusi za moći se s njima razumevati i razbirati. A najprostiji Srbin iz Banata ili iz Bačke, on je u Srbiji, u Bosni i Hercegovini, u Dalmaciji po gotovu u Hrvatskoj, u Slavoniji i u Sremu u svojem istom rođenom jeziku i narodu, bio on iostočnoga ili rimskoga ispovedanja. (Dositelj Obradović (1742 1811) srpski prosvjetitelj u „Sobranie naravoučiteljnih veščej, čast otora, glava prva“ prema Srpsko hrvatski Almanah za g. 1911. Beograd-Zagreb, str. 1.)

(nastavak slijedi) Sabrao J. K.

Prethodne Refleksije o Komunizmu

Povodom objavljene ankete „Tribune" o komunizmu u srednjim školama

Cenjenom uredništvu čini čast, što je pokrenulo jednu ovakvu anketu, koja mora zainteresovati ne samo uži krug školske omladine sa njenim nastavnicima i katihetama, već i svakog kulturnog čoveka. Jer savremeno stanje boljševičke akcije u našoj zemlji daleko premaša one granice, koje bi nas mogle i nadalje ostavljati spokojnim. Verujem, da će ovakva vrsta ankete naići na zaslužno interesovanje. I u ovoj veri meni je veoma prijatno što mogu izraziti zahvalnost uredništvu na otvaranju svojih stubaca za svestranu anketu po ovom pitanju.

Ali pre nego li što se bude uopšte otpočelo pretresati ovo pitanje, mislim da je neophodno potrebno prethodno se osvrnuti na uslove i prilike pod kojima komunizam dela u našem društvu i državi, verujući da samo na takav način t. j. sa prethodnim upoznavanjem tih prilika može se naći i efikasan lek za ovu fragmentarnu borbu protiv komunizma koji pokušavaju da otpočnu katihete u našoj državi. Zbog toga i upućujemo ove prethodne redove svima dobronamernim ljudima kao jedno pomoćno sredstvo radi pravilnije orijentacije u ovom pitanju.

Mi živimo u veoma bolesnom vremenu sa svima jasno ispoljenim znacima opadanja svih moralnih i duhovnih vrednosti. Naše društvo preživljuje najgoru krizu duhovne stagnacije, u kojoj jakim duhovima i ljudima velike moralne vrednosti nema i nemože biti mesta. Doba političkih štrebera i zaglušnog nadvriskivanja lažnih i efemernih političkih i društvenih parola i lozinki; vreme podupiranja mračnih instikata narodne mase, drskog isticanja raznorodnih razornih elemenata, kao i javno neizvršivanje većine socijalnih i državnih funkcionera svojih moralnih i nacionalnih dužnosti — eto, to je naša sadašnjica, u kojoj je boljševizam dobio naredbu da otpočne svoju podzemnu akciju u našoj zemlji. Ja ću se momentalno zaustaviti samo na njegovoj akciji kod nas u našoj užoj hrvatskoj domovini, jer nas prilike u istoj više interesuju.

Komunistička akcija je veoma široka i raznovrsna. Ona ne obuhvata samo škole. Ona je obuhvatila već sve narodne slojeve i, prisposobljena svojim izrađenim psihološkim metodama svakom staležu i kastičkom mentalitetu — ona danas zakljuskuje sve naše društvene slojeve, a naročito naše hrvatsko selo. Seljački komunistički teror, koji se u nedavnoj sadašnjici iznenada organizovano pojavio po našim hrv. selima isto je tako realna činjenica, kao što je realna činjenica da se verni hrvatski puk r.katoličkih narodnih masa izmigoljava iz ruku vođstva crkvenog-političkog nacionalicizma. Izvršujući sve slepo naredbe svojih crkvenih naredbodavaca, naš hrvatski r.katolički kler — huškajući svoje verno stado na mržnju i bunt protiv svega državotvorno, srpsko i jugoslovensko — bio je izgubio iz vida jednu najosnovniju psihološku činjenicu, iz koje je ponikla ona narodna izreka da svaki koji seje vetar, žanje buru. Ta se poslovica još jednom pokazala u naše dane kao posve istinita, posmatrajući naš hrvatski puk kako uzvraća svojim crkveno-političkim učiteljima kao svojim bližim neprijateljima onaj bes, koji nisu mogli da izliju na svoje neprijateljske vlahe. Taj bes kako sve više provaljuje i pada na crkvene politikantere našeg papistički orjentisanog klera može svako do mile volje posmatrati koji voli da zalazi po našim selima.

Drugim rečima, komunisti su — idući ruku pod rukom sa takvim našim klerom u podizanju mržnje protiv naše zajedničke države — uspeli da okrenu to nezadovoljstvo naših seljačkih masa protiv svojeg najomraženijeg neprijatelja: političkog klerikalizma. I eto sad nad hrvat. seljakom i našim selom bije nezapamćena komunistička bura. I vreme naše sadašnjice je doba očajno potresne borbe o dušu našeg hrvatskog puka između boljševika i političkog r.katolicizma. I samo u tom okviru i iz poznavanja te borbe može se dobiti jasna uloga, koju su komunisti namenili srednjoškolskoj omladini. Ona je za njih tu neophodna da bi joj svojim poletom, zanosom i onim iskrenim mladićskim beskompromisnim poletima ideala o svečovečanskoj pravdi i sreći poslužila kao besplatno i dobrovoljno stado, koje će dragovoljno sebe žrtvovati za taj umišljeni ideal. Usled toga, današnja srednjoškolska omladina u većini naših hrv. redova je ono mesto, gde su komunisti isto tako neosetno i vešto sproveli svoju podzemnu organizaciju, kao što su to učinili i po našim hrvatskim selima.

A međutim, da bi se razumelo to haotično stanje današnjeg našeg sela i mogućnost njegovog tako brzog podjarmljivanja boljševizmu, potrebno je imati na umu da su sami istorički uslovi života prostog hrvatskog puka najviše tome doprineli. Hrvatski seljak — držan stolećima u duhovnim lancima mraka i neznanja, iscrpljivan materijalno od strane svojih plemića feodala, i velikih crkvenih zemljišnih veleposednika skoro do ubostva i prosjaštva, ganjan i proganjan od svih i svakog — taj hrvatski seljak — iako po prirodi veseo — dobio je mračnu dušu i s mržnjom posmatra sve naokolo što ne nosi pečat njegovog crvenkapskog nevoljnog seljaštva.

I kada se nevidljiva duhovna veza međ svima seljacima za vreme ovih ratova javila onda se i stvorila gotova psihička breša za prodor boljševizma. Ako se tome još doda da se naš hrvatski seljak za vreme rata bio izvukao i oslobodio ispod ispovedničkog terora svoga klera zadojenog antinarodnim težnjama papizma. onda nije čudo što se možda mora i u ovom slučaju dogoditi ono poznato pravilo, da se ni jedno pseto koje se jednom samovoljno otrglo sa lanca, neće dobrovoljno se ponovo vraćati u njega.

To su fakta koja nesumnjivo govore o tome, da je komunizam blizak toj mračnoj strani duše našeg hrvatskog seljaka. Ali ima jedna stvar zbog koje može boljševizam kao ideološki pravac biti mnogim ljudima blizak, ako se samo otpočne razmišljati o nepravdi društva prema nekim svojim članovima ili nekim društvenim staležima. Lenjin je prvi uočio jednu stvar u marksizmu za koju su njegovi zapadni drugovi bili slepi. Lenjin nije marksizam shvatio samo kao klasnu radničku doktrinersku revolucionu ideju, već se njime poslužio da preko diktature proletarijata osveti istoričku nepravde, koja je vekovima ugnjetavala seoski ruski stalež, kao i u mnogim zapadnim zemljama. Uspevši ga tim putem da marksizmu, umesto dosadanje uskosti jedne klasne doktrine, dadne nedostižne vidike, Lenjin je, blagodareći onom opštem trenutnom zanosu ruskog seljaka za zemljom uspeo da učini onaj očajni jednodušni zamah svekolikog stomilionitog ruskog seljaka i da s njime smrvi Rusiju kao državu. Da Lenjin nije uspeo da razbukta u seljacima onaj vekovima skrivani plamen gnjeva protiv njihovih mučitelja plemića, boljševizam nebi nikad u Rusiji uspeo, kao što i danas u mnogim državama na zapadu spada samo u čisto klasni ideološki pravac, a ne narodni ideal. Ali isto tako, u mnogim evropskim zemljama u kojima su uzakonjena velika prava plemića i raznih pridržavalaca latifundija, kao npr. u Mađarskoj, Nemačkoj, Austriji, Italiji i donekle u našoj Hrvatskoj, komunizmu je uvek moguće da prisili svakog da se o njemu mora voditi računa. Jer Lenjin čovečanstvu nije dao ništa novo. On je samo smelo uveo i dao novu filosofiju grabeža i pljačke. I drsko doviknuvši večito gladnoj i žednoj zemlje i novca ruskoj mračnoj narodnoj duši: „grabi nagrabljeno i pljačkaj od tebe opljačkano" — on je samo zagaran — tovao nekažnjivost tih misli i otvorio vrata na stomilionitoj duši seljaka, koja je zajednički gajila vekovima tu istu misao i vekovima priželjkivala da je nekažnjeno u delo privede. I eto, uočivši tu vekovnu mržnju ruskog seljaka, Lenjin je uspeo da tom mržnjom zatalasa i one krajeve, gde se slične nepravde seljacima i danas nanose. I u onim krajevima gdje imaju veliki zemljišni posjedi i imaju za susjede seljake bezkućnike, tu ne može nikakva sila, niti pozive na presvetu „kraljice hrvata" i Hrista kao njihovog kralja, niti može — ma kako bio veliki ispovednički teror našeg klera — odnagnati iz duše našega seljaka da ne misli o onom, što svakodnevno pred sobom gleda i osjeća; t. j. o velikoj nepravdi kojom nanose vilikih zemljišnih poseda.

No ima još jedna stvar koja današnjem komunizmu očigledno pogoduje da se može nesmetano razvijati. To je kapitalističko uređenje današnjeg našeg društva. Komunizam je samo parasit na njegovom organizmu. I kapitalizam u samom sebi nosi svoju antinomiju — ideju boljševizma. Jer veliki kapital omogućuje ogromne tehničke napretke. A ogromni tehnički napretci sami sobom izbacuju ogroman broj radničkih ruku kao posve nepotreban. A taj ogroman broj nezaposlenih radničkih ruku ipak s pravom zahteva da mu se da ili rada ili hleba. I tako, s jedne strane ogromna nagomilanost rezervi svakovrsne robe i njeno svakodnevno uništavanje radi održanja trgovačke konjukture a s druge, isto tako ogromno osiromašenje, glad i večna misao o nepravednoj raspodeli bogatstva.

Tu užasnu misao pokušali su na različite načine da reše: Lenjin, Hitler, Musolini, Ruzvelt i mnogi drugi politički pigmeji raznih zemalja. Ali u svima onim pokušajima nesumnjiva je jedna zajednička osobina: svi ti pravci pokušavaju da reše i izdejstvuju pravičniju raspodelu bogatstva. U tom znaku je zauzeta svekolika savest čovečanstva sadašnjice. I o njoj na razne načine i različitim putevima misli i oseća duša svakog savremenog čoveka.

I eto, u tom bolnom grču koji već skoro dve decenije trza izmučeno telo čovečanstva, nije se još čuo zbog nepravedne raspodele bogatstva krik naše crkve. Njega je prvo izbljuvao Lenjin, pa redom neimari savremenog čovečanstva od Musolinija pa do Ruzvelta i našeg S. Radića. Ali glas naše crkve gde je on? Gde je taj divni glas Hristov da se čuje jednodušno sa usta svih naših crkv. poglavica o pravima siromašnih i poniženih? Gde je taj krik današnje zvanične crkve da se čuje o nepravičnoj raspodeli bogatstva? Zašto ćute te Bogom određene vođe narodne duše? Da joj nesmetaju njihova malena imanja, ili njihov skroz nezaštićene meterijalni položaj našoj državi?!...

Zar je moralo doći do toga da duh Božji uzme za svoje oruđe najnedostojnijeg Svog huljenja i od blage i samilosne reči koja je trebala da se odmah po ratu rečju u delom čuje i vidi iz usta i dela našega klera — uputi čovečanstvu preko bogohulnog Lenjina kao bič celog čovečanstva, koji još i danas šiba jadno njegovo telo.

Duša našeg naroda se izmakla ispod crkvenog vođstva. I time sad otpočinju upravljati oni koji su se kao vukovi i lopovi uvukli u tuđ tor. I pitanje borbe protiv tih samonametnutih vođa našeg naroda nije tako prosto, da bi se moglo na tako štur i palijatilan način rešiti, kako to otštampana rezolucija kateheta predlaže. Suština pitanja je u tome — ne kako će se suzbiti komunizam u našim srednjoškolskim gimnazijama, već kako će se povratiti porod onim idealima i vođstvu onih ljudi, koji će u narod uneti trezvene i savremene socijalne i političkčke pozitivne narodne vrednosti. Jedino se iz te perspektive može dati pravilno mesto i način borbe protiv razornog rada komunizma u našim školama. I samo iz te želje da se nađe pravilan put i način za uspešnu borbu protiv komunizma imaju se ovi redovi prosuđivati i ocenjivati.

Jedan seljački sin.

Ogroman uspjeh Sokolskog plesa u šibeniku

Uspjeh sokolskog plesa održanog u subotu, nadmašio je sva predviđanja Već oko 8 sati počele su pristizati mase posjetilaca, tako da u 10 sati uopće nije bilo moguće pristupiti u inače prostrane prostorije sokolskog doma koje nisu bili u stanju da prime onoliki broj posjetilaca. Velika sala sok. doma pretvorena je u modenski bar sa veoma ukusnim modernim dekoracijama, što je kod prisutnih izazvalo divljenje, jer je to prvi put da se u dekoraciji šibenskih sala otstupa od stereotipne forme.

Isto tako su bile ukusno dotjerane sve prostorije u prizemlju i gornjem spratu. Ples je otvorio Kraljevim kolom starosta Sokola gosp. P. Kovačev sa gđom Milkom Triva, poslije čega nastupa pravo plesno i mladenačko oduševljenje, koje dolazi do kulminacije u narodnim kolima i veoma interesantnoj Českoj besjedi. U reviji, upravo masi vanredno lijepih narodnih nošnja, iz svih krajeva naše domovine, radi kojih je ovaj ples dobio naročiti karakter, bile su zapažene gđa Milica Malešević, gđa Ljubica Tomov, gđica D. Božić, gđica Ksenija Kožul i mnoge druge ugledne dame u veoma živopisnim skupocijenim nošnjama i plesnim haljinama. Velika je šteta što se narodne nošnje sve više gube, i što ih imamo prilike vidjeti samo s vremena na vrijeme. Naročito se osjeća ovaj manjak u primorskim krajevima, gdje bi one bile prava atrakcija za strance. Ples se je nastavio u veoma svečanom raspoloženju.

Do samog dana sala je bila prepuna, pa su organizatori ovog uspjelog plesa, bili primorani opomenuti po-

Šestomjesečni pomen

svojem voljenom i nezaboravnom drugu i miloj majci

Petrici-Ljubici

daće tužni Protojerej

Konstantin I. Krstanović

sa svojom djecom u četvrtak 13 februara (31-I) t. g. u 9 sati, u filijalnom hramu Sv. Vaznesenja Gospodnjeg na parohijskom groblju.

sjetioce, da je vrijeme odmoru. Publika se je poslije ovoga počela mirno, očito zadovoljna, razilaziti. Mišljenje je mnogih, da se ovakav uspjeh sok. plesa nije odavna mogao zabilježiti, te se smatra da je ova grandiozna zabava izvan svakog očekivanja u moralnom i materijalnom pogledu pot puno uspjela.

Opravdanje

Mnogi nas ugl. građani pitaju: „zašto „Tribuna“ nije donijela nikakve vijesti o pripremama za „Veliki hrvatski narodni ples“ — odgovaramo:

Htjeli smo da donesemo vijesti o ovom plesu i u tu svrhu obratili smo se vođstvu bivše HSS u Šibeniku za informacije, na što nām je *jedan od vodećih izričito zabranio donašanje kakve vijesti u „Tribuni“*. — O uspjehu plesa ne možemo donijeti nikakav detaljan izvještaj, osim, da je ples vanredno uspio, da je sala bila iskićena sa hrvatskim zastavama, i da je svirala Gradska glazba kojom je dirigirao g. Srećko Karaman. Ovo smo sve mogli primjetiti s polja. Nismo ulazili u dvoranu predviđajući neugodnost, koja se je uistinu desila jednom nāšem kolegi, koji je posjetio ples po novinarskoj dužnosti.

Odlično usplela čajanka Y. C. „Val“

U nedjelju 9 o. m. naš najomiljeniji klub Y. C. „Val“ održao je svoju čajanku u sali oficirskog doma. Uz mnoge atrakcije i bogatu tombolu, agilnim članovima uprave je uspjelo da svojim simpatizerima pruži jedno ugodno veče. Na zahtjev posjetioca čajanka je produžena i poslije devet sati na sveopće zadovoljstvo.

Kako doznajemo od članova upravnog odbora, Y. C. „Val“ će održavati svoje priredbe ovog stila svake druge nedjelje i praznika.

Našem miljeniku želimo svaku sreću u njegovom radu.

——

Y. C. „VAL“ ovime najtoplije zahvaljuje svojim prijateljima na brojnoj posjeti, á napose svima onima koji su se postarali da naša priredba što bolje uspije.

OSNIVANJE zdravstvene zadruge u Šibeniku. Umoljavamo cij. građanstvo da izvoli prisustvovati dogovoru koji će se održati 16 o. mj. u 10 sati u Učiteljskoj školi.

Sazivač Ivo Janković.

UDRUŽENJE ZANATLIJA POZIVLJE vlasnike srećaka: 82097, 81832, 82442, 81940, 82004, 81635, 81235, 81300, 82078, 81330, da se prijave najkasnije do 20. o. m. udruženju, inače će izgubiti pravo na zgoditak.

PODODBOR GOSPOĐA „KNJEGINJA LJUBICA“ umoljava sve svoje članice, da prisustvuju glavnoj godiš. skupštini, koja će se održati 16 o. m. u 17 s. u društvenim prostorijama.

NA LUTRIJI S. k. i p. d. „Prosveta“ izvučeni su u nedjelju 9 ov. mj. slijedeći rezultati: prva cifra znači serija, u zaporci je broj, rimski Dar: 4 (54) I, 5 (22) II, 1 (2) III, 2 (37) IV. 2 (92) V, 6 (58) VI.

† MARIČIĆ NOE trgovac, brat našeg sugrađana g. Stipe Adama preminuo je u Dubrovniku 10 II.

Ožalošćenoj obitelji naše iskreno saučešće.

OSVIT—AŠK 3:2 (3:1)

U nedjelju je na Osvitovom igralištu odigrana prva prvenstvena utakmica za Potsavezno prvenstvo. U prvom poluvremenu, Osvit je zaigrao takvim elanom, te se činilo da će pregaziti protivnika. Halflinija je bila odlična cijelim tokom igre. U drugom poluvremenu „Osvit“ osjetno popušta, suprostavlja mu se veliki peh i izvanredni vratar Ašk-a, Lekan. — Kod Osvita su bila najslabija krila. Sudio je g. Bilač izvanredno i objektivno.

PREGLED DOMAĆE ŠTAMPE

„Fašizam kod nas“

Nedjeljni časopis „Javnost“ od 1. februara donosi zanimiv članak gosp. Nike Bartulovića: „Fašizam kod nas“ u kojem iznosi karakteristiku fašizma, i nabrajajući naše političke organizacije i grupacije i tumačeći njihove koncepcije i poglede zaključuje da iste nemaju ikakove veze sa ideologijom ili organizacijom fašizma. G Bartulović zatim nastavlja, da su pravi i iskreni demokrati najodlučniji protivnici fašizma, pa kao što ga pobijaju sada, da će ga tako još jače pobijati onda, kada bi postao za našu državu opasan. Ali — kaže — kao što antifašizam ne želimo da prihvatimo kao kapiju za uvlačenje boljševizma, tako isto ne možemo da ga prihvatimo ni kao sredstvo za zataškavanje istine; a još manje kao most za instalaciju klerikalizma, koji je već po svojoj bitnosti saveznik fašizma (primjer Italija) i antidemokratičan, a koji je kao stvarna sila i golema organizacija, mladoj demokraciji kao što je naša, opasniji od ovakvog fašizma. U pogledu štetnog klerikalnog dejstvovanja, g. Bartulović ovako završava: „Kod nas taj isti klerikalizam kuša da stvara hrvatski i antijugoslovenski rasizam, pa zato i širi teorije o gotskom, dakle neslovenskom porijeklu Hrvata, o *isključivom* (nejugoslovenskom) hrvatskom karakteru ilirskog preporoda, o slovenstvu kao nečem što je neraalno i strano Hrvatima itd. I pošto zna da u Jugoslaviji, u kojoj ima i drugih vjera, kao ni u Nemačkoj, ne bi mogao da u eventualnom jugoslovenskom fašizmu dođe do onog položaja do koga je došao u Italiji, i do koga bi došao u Francuskoj, — klerikalizam se zato i protivi narodnom jedinstvu, vjerujući da bi u hrvatskoj zasebnosti mogao lakše da instalira i svoj — klerikalni fašizam“.

Čime bi se drugi dičio...

„Javnost“ donijela je pod gornjim naslovom ovu značajnu bilješku:

„Obzor“ je, u broju od 24 januara, doneo ovu belešku:

> „Beogradska „Politika“ dobila je izvještaj o govoru, koji je održao u nedjelju u Sisku, Dr Ivan Pernar. Dr Pernar nam je je izjavio, da je taj govor od početka do konca potpuno izmišljen.“

Onaj ko to pročita, mogao bi da pomisli da je izvjestilac „Politike“ bog zna šta podmetnuo Dr Pernaru, — možda čak neku antidržavnost. Ali nije. U izvještaju „Politike“ se kaže da je Dr Pernar u Sisku držao govor o političkoj situaciji, pa se tom prilikom citiraju (t. j. dobričini od „Politike“ se učinilo da ih je čuo! i ove, navodno Dr Pernarove, riječi:

> „Hrvatski narod je siguran osnov za očuvanje jedinstva naše države. U taj hrvatski narod ne smije niko da dira i ne smije niko da ga kalja klevetama da je on protudržavan.“

Dr Pernar ne želi, dakle, ni kao sumnju da dopusti pretpostavku da bi on, — koga „Hrv. Straža“ naziva, „iza g. Mačeka najuglednijim hrvatskim narodnim prvakom i političarom“, mogao tako nešto — čestito i pametno — da kaže o hrvatskom narodu i o državi.

Ali neka bude miran! Oni koji ga znaju, nisu ni za čas delili „Politikin“ optimizam....

M.

40 godišnjica smrti Drâ A. Starčevića

Gosp. I. Radovanović napisao je u „Jugoslovenskoj Riječi“ uvodnik „Obnovljeno Starčevićanstvo“ u kojem između ostalog kaže:

„Pravaštvo (steklištvo), predvođeno od intrasigentnih dogmatičara bilo crkovnjaka bilo svjetovnjaka, čiji je politički horizont obuhvatao nejasni i neodređeni krug oko Zagreba, imalo je za cilj „Veliku Hrvatsku“, koja bi prema sadržaju „hrvatske marsiljeze“ — Još Hrvatska nij propala... zauzimala kraj: *„U kojem su svi Hrvati — stare države, stare slave vjerni brati — z Like Krbave — Kranjci, Šlajer, Gorotanci — i Slavonija, — Bosna, Srbi, Istrijanci — ter Dalmacija“*. Tu su svi *Hrvati, Srbi i Slovenci*, koji su se u ono doba nalazili dijelom u Austro Ugarskoj Monarhiji, dijelom u kraljevini Srbiji i Crnoj Gori, te carevini Turskoj.— Kako se iz ovoga vidi i Ante Starčević bio je „integralni jugosloven“ pod hrvatskim imenom i vodstvom za to je pok. Skerlić i „starčevićanski program“, punim pravom ubrojio u dokumente narodnog jedinstva „Južnih Slavena“. Još više — *Ante Starčević je prvi proglasio hrvatsku hegemoniju* u zamišljenoj državi — time, što je srpskom i slovenačkom imenu navijestio rat do istrage, nepriznavajući ih pod nijedan uslov. Srbe je nazivao „Hrvatima pravoslavne vjere“, a Slovence „planinskim Hrvatima“. — Prije ovoga, koliko se zna, nije postojao izmeđ Srba i Hrvata nikakav političko-nacionalni spor, osim razlike u vjeri“.

Ovom „integralnom Jugoslovenu“ — kako razabiremo iz dvaju splitskih dnevnika — bit će priređena svečana proslava povodom 40-godišnjice njegove smrti i to na 28 II og. Na 2 II konstituisan je u tu svrhu posebni pripremni odbor sa pretsjednikom dr Ivom Cuzzi i prvim odbornikom dr Antom Trumbićem. U objavi spomenutih dnevnika navodi se, da je dr Starčević „genijalnom namisli i naučenjačkom spremom postavio čvrste temelje političkog osjećanja hrvatskoga naroda i time postao ocem hrvatskog nacionalizma“.

Ponovo raste moralna snaga nacijonalizma u našoj omladini

„Narodna Omladina“ studenski kulturno politički list, u svom 1. broju, koji je 27. I. o. g. izašao u Zagrebu, na uvodnom mjestu između ostaloga veli:

„Mi cijenimo i držimo naš idealizam, ali sve je u tome da on postane i realan i praktičan. Mi smo mladi i puni volje za čistim i istinskim životom. Mi ne sastavljamo račun za svoj život. Mi se ne ogledavāmo da li ima ko iza nas i koliki nam je broj. Naš princip nije u broju. Naš princip treba da bude u čestitosti i poštenju, u iskrenosti i dobroj volji. I taj ćemo princip postaviti kao vrhovni i jedini u svom našem gledanju i prosuđivanju. Naš je nacionalizam prošao i fazu svog moralnog poniženja. To je bilo ono doba, kada su se pudljivi lažno zaogrtali plaštem njegovih svetinja i tražili plate za svoja prljava i lažna djela. Danas, kada treba tvrdi hljebac jesti, nestalo ih je. Ali ostali su oni, koji su uvijek mislili čestito i pošteno i koji su uvijek bili spremni da daju žrtve. I baš danas, kada zavedena svijetina psuje i opada, ponovo raste moralna snaga našega nacionalizma. Pa, iako svi mi znamo da ispaštamo ono, što su kukavci i podlaci učinili — vidimo se oslobođeni svog vlastitog zla i vjerujemo da ćemo tako očišćeni i pobijediti.

Nema plate ni za jedno iskreno i dobro nacionalno dobro. Nije nacionalista onaj, koji radi za račun i koji izračunava, koji premišljava i smišljava; koji gleda na dobitāk, a ne na žrtvu.

Nije nacionalista onaj, koji u nacionalizmu gleda „olakotnu okolnost“ i nijedno zlo se ne može oprostiti samo záto, jer ga je učinio nacionalista. Svagdje je zlo jednako. Uvijek ostaje zlo i traži istu i kaznu. Nije nacionalista onaj koji dan i noć govori o svome nacionalizmu i busa se u grudi. Djelo sudi čovjeka.

Ali usprkos svih tih riječi mi već čujemo, gdje na nas viču stotine promuklih glasova i gdje se na nas dižu stotine zgrčenih šaka. Čujemo i onàj cinički i organizovani smijeh i već gledamo sve one metode, koje je ta čudna družina uvijek poduzimala protiv svega što je jugoslovensko. Osjećamo mi dobro taj mentalitet moralnog i političkog kukavičluka, zaplotnjačkih makinacija, — ali — mi ne sustajemo, a nàjmanje da bježimo. Ostaćemo ovdje, na ovome tlu, pa ma ostao i sāmo jedan od nas ostaće s njim do posljednjeg časa i naša ideja, koja je posvetila to tlo i za koju je ono i stvoreno. Nećemo da izdajemo sami sebe, pa ma morali proživjeti još i teže časove no što smo ih proživljavali i proživljujemo. Ostaćemo ovdje i, sigurno je, da će nas biti dulje nego onih što stalno žive od mraka, jer vjerujemo da ipak prije ili kasnije mora pobijediti ono načelo, kojim se određuju sve ljudske vrijednosti“.

JAVNA ZAHVALA

Prilikom smrti našeg neprežaljenog oca

protojereja Veljka A. Milića

profesora i katihete u m.

smatramo svojom dužnošću da ovim putem izrazimo srdačnu blagodarnost svima onima, koji su nam bilo kojim načinom iskazali svoju pažnju, u našoj teškoj boli.

Naročitu zahvalnost dugujemo Preosveštenom gospodinu Dr Irineju, pravoslavnom Episkopu dalmatinskom, te pravoslavnom sveštenstvu Splita i Šibenika, koji su smrtne ostatke milog pokojnika opojali.

Na poslijetku zahvaljujemo g.g. proti S. Urukalu, profesoru K. Škalku i učitelju N. Manojloviću, koji su se dirljivim riječima sa pokojnikom oprostili.

Posebno naša najdublja hvala izrazujemo vrlo uvaženom prijatelju našeg dobrog pk. Oca g. Dr. Mirku Perkoviću koji se tako ljepo izrazio o našem Ocu u „Tribuni“ od 8 februara

U Splitu, 8. februara 1936.

Ožalošćena djeca

VODICE

Godišnja skupština Sokolskog Društva

U nedjelju 9-II t. g. Sokolsko društvo u Vodicama održalo je svoju glavnu godišnju skupštinu. Svi su funkcioneri iznjeli svoje izvještaje.

Poslije toga prešlo se na biranje nove uprave. Uprava je uglavnome ostala ista i to: starešina Miše Dunatov, tajnik Lasan Filip opć. pisar, prosvjetar Milan Veršić učitelj, načelnik Samohod Ante kovač, blagajnik. Mihić Josip mašinist, načelnica Bodrožić Marija učiteljica, statističar Petrović Vjera učiteljica.

Premještaj učitelja

Adum A. Viktor, učitelj iz Otišića premješten je u Vodice.

ć.—

VLAHOV
OKREPLJUJUĆI ŽELUDAČNI ELIXIR
ZDRAVSTENI GORKI LIKER SVJETSKOG GLASA
KUĆA UTEM. GOD. 1861.
Proizvadja jedino R. Vlahov ŠIBENIK

Pokućtvo *Tvornice Kruljac Novogradiška dobijete i na otplatu uz tvorničke cjene*

Zastupstvo i skladište za Sj. Dalmaciju

Oto Grabovac- Šibenik - palača S. Sare